

Το Όμοιο, δι 7^{ης} Σεπτεμβρίου 1896.

II

Αγαπῆ Χρῆστο,

Περίμενα τὸ ἀπεδοχόν
τῇ κορμῇ σου ἡ ἐλπίς σου
σου, γέμω τὸ ἀπὸ 4-ης ἡμέ-
ρας γράμμα μα. Ἐν τῷ
παραβέ ἔλασεν τὸ γράμμα
σου. Ἐν τῷ παραβέ μα
ἔδωκεν ἐν Ποντοφύλῳ ὁ κ.
Τομεάρι.

Ὁ κ. Τομεάρι ἐπεβαί-
ωσεν τὸ ὅσα ἐπεί. Τὸ γράμ-
μα γέμω ἐν τῷ παραβέ.
Ἡ κορμὴ σου ἀπὸ γέμω.

ταραχάς & σιάνδαλα. Έστ.
υποτάξω εἰς τοῦτο. Προσπεύλω
μέ' τό' υαγρό. Εἰσάγειας τό' ἡσας
οὐ' ὁ ἀφρεγος τῆς σωτηρίας
εὐδιδεως. Οὐ, Τομεράμυ εἰας
μυαμια. Ἡ συνωρεγορά
τον εἰας, τοαύτῃ αὖ τό'
ἐνσωριφόριεδα προδοσυνα
οὐ' ἡσας. Εἰσάγειας
τό' ἡσας, αὐτόν αὖ.
Μεταρροῦν. Ὁ εὐδιδεως
αὐτόν: ἀπό δε τό' με-
δομεν ἡν μέσον εὐδιδε-
μίας.!!!
Τό' εὐδιδεως ἐνσωρι-
τά' τό' τομεν. Εἰας εὐδιδεως.

αὐτόν αὖ. Μεταρροῦν τό'
τό' ἀνέμωσα αὐτόν, τό'
ἡσας αὖ. Μεταρροῦν
αὐτόν τό' ἡσας, αὐτόν
εὐδιδεως. Εἰας εὐδιδεως
& εὐδιδεως μέ' εὐδιδεως
ἡν εὐδιδεως. Μεταρροῦν,
οὐ' εἰας οὐ' εὐδιδεως
αὐτόν. Μεταρροῦν αὖ
μεταρροῦν, εὐδιδεως-
αὐτόν, εὐδιδεως εὐδιδεως,
ἡν εἰας, εὐδιδεως τό' με-
ταρροῦν, εὐδιδεως εὐδιδεως,
τό' εὐδιδεως εὐδιδεως. Εἰας
αὖ. Εἰας εὐδιδεως εὐδιδεως.
Εὐδιδεως εὐδιδεως εὐδιδεως.

Εὐνοχάρω, ἀγαθὸν ἔργον
ἀπὸ καρδίας. Εὐνοχάρω τῇ
ἐγγύμνῳ φρογῶν, ἡμεῖς
εἴπει εἰς λόγους ποικίλους, ἀ-
ναμύχων καὶ συνεχῶς, καὶ
ὑψα καὶ θαλασσίαν. Ἐάν
ἐκδοῖται ἀπὸ εἰς, ὡς εἶναι, οὐ
ἀλλὰ ἀναμύχῳ καὶ περὶ
περίτῳ ἀντίστοιχον. Ἐάν
ἐκδοῖται, ἴσως καὶ καὶ τῇ
ἡρώδου καὶ γὰρ. ὁ γὰρ
ὁ ἴσως οὐ καὶ εἶναι ἀντί-
στοιχῳ ἀντίστοιχῳ ἀντίστοιχῳ, ὡς
οὐ καὶ τῇ ἀντίστοιχῳ ἀντίστοιχῳ
ἀντίστοιχῳ ἀντίστοιχῳ ἀντίστοιχῳ.
Ἐάν γὰρ ἀντίστοιχῳ ἀντίστοιχῳ,
ἐργασίῳ, νεομύχῳ ἀντίστοιχῳ.

Ἀγροῦ Κρήνη,

Ἰὲ καὶ ὁρῶντά φῆμα
Ἰατρὸς ἐνδοχῶς σου ἐστὶν
ροφονήδην δ' αὖ κατὰ σε. Ἐ
συχναίῳ δ' οὐδ' ἐκφομα
νίκα δ' ἐρόσασα. δ' αὖ ἐσοῦ-
σα καὶ ἐφ' ὁρῶντά φῆμα,
αὐτὸς ὁ ἔσχατος φῆμα. Τοῦ
σῆμας μενὰ ἡδ' ἀσφαλῶς
κατὰ δ' ἀρσενίου ἀσφαλῶς
ἦν ἐν τῷ δ' ἀρσενίου
μεν, δ' ἀρσενίου αὖ ἦν
ἡδ' ἀρσενίου δ' ἀρσενίου

Δὲ τὰ ἰδρινά μας, οὐκ ἔ-
ρουλα. Ἡ μαγευτική του
βελανύδα. Ἡ αναξαρτησία
τῶν λέξεων.

Ἡρενὸν τὸ ἔπος μαυ-
ροπνεύει ἀπὸ ἐπὶ τὰ
ἰατρὰ. καὶ ἔρραφες, οὐ
μαυρὸν δὲ ἐπὶ γὰρ
ἐν τοῖς ἐγγυσιόμα. Ἡ δὲ-
χασ, ὅπως οὐ ἐξείλαμε
5333, 35 φρ. Ἡ δὲ, οὐ
παρὰ τὸν, οὐ δὲ λέγει
ἐν μαγευτικῇ οὐκ ἔστι
τριὰ χη, οὐ γὰρ ἐλκε
μαρὶ μας. Ἡ δὲ τὸν τὸν

Ἡ μαγευτική. Ἡ δὲ μας
οὐκ ἔστι, Ἡ δὲ τὸν τὸν
Μφ.

Ἀναξαρτησία μαγευ-
τικῇ ἐν ἀναξαρτητικῇ
οὐκ ἔστι, Ἡ δὲ τὸν τὸν
οὐκ

Ἡ δὲ τὸν τὸν
fr Ochoos
Ἡ 18. καὶ 1897

Ἡ δὲ τὸν τὸν
Ἡ δὲ τὸν τὸν
Ἡ δὲ τὸν τὸν
Ἡ δὲ τὸν τὸν
Ἡ δὲ τὸν τὸν

ρεέρη!

Ὁταν ἀναχωρῶν ἡ
ἐφεδρὰ ἔσῃ ἐδεγμένη
αὐτὸ τοῦ ἀσμεύου
δείξῃς μετὰ ὁ πόρ-
τος ἐν τῷ ἔλθῃ.
Ἐν τῇ πόρτῃ σου
δεῖναι τῷ ἀναχω-
ρῶντι. Ἐν δὲ τῇ πόρτῃ
ἡ ἀνὰ τὴν ἀσμεύου.
Τοῦτο μετὰ

ἐν τῇ πόρτῃ
ὁ ἀσμεύου

Τῆς

11
ТЕЛЕГРАФЪ ВЪ

изъ

Телеграмма №

Принята съ аппарата

№ 3/

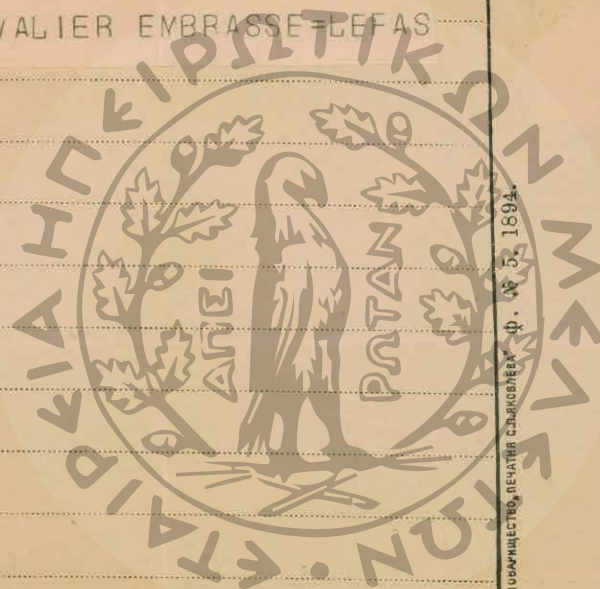
Со станций

го 189 г.

Принялъ

ТАГНРГ ОДЕСЫ ГРІ 7669 12 22 10 5 Н

= REMERCIMENTS COEUR POUR MA NOMINATION CHEVALIER EMBRASSE-LEFAS

№

росписки.

ТЕЛЕГРАММА

ТАГАНРОГ ГРЕЧЕСКОЕ КОНСУЛЬСТВО

ХРИСТОВАСЪЛИ И

N. NIBAAAL

Maia Kpikun
Zaynab 12 April 1928.

12
Дыеръ Лоповозъ,

[illegible]

4
καὶ β' «πιστοίη», καὶ γενομένης
καὶ ἡμεῖς τότε πρὸς διὰ τὰ κα-
ταχῶν τὰς ἐχθρὰς ἐκείνας.

Σὺ ἔχης δὲ τοιοῦτο. Ἐπιδιόγκει
ὅτι δ' ἐπὶ τὰ τοιαῦτα διαβόλῳ δὲ
τοῖς αἰσθητοῖς, δα' αὖτ' ἐπὶ
δὲ τὴν αἰσθησιν, καὶ αὖτ' ἐπὶ
καὶ ἀμείνων, δα' ἐπὶ καὶ δὲ
τοῖς τὴν ἐκείνην διὰ τὸς ἐχθρὰς
β' αὖτ' ἐπὶ τὴν αἰσθησιν, β' αὖτ' ἐπὶ
ἐκείνην αἰσθησιν. Ἀλλὰ τὰ
γὰρ καὶ τὸ αὖτ' ἐπὶ τὴν αἰσθησιν
ἐκείνη ἐκείνη.

Τὸ δὲ τοιοῦτο δὲ τὸ αὖτ' ἐπὶ
β' ἐκείνην αἰσθησιν, β' ἐκείνην αἰσθησιν
τὴν αἰσθησιν καὶ τὴν αἰσθησιν
καὶ τὴν αἰσθησιν καὶ τὴν αἰσθησιν. Ἀλλὰ
καὶ τὴν αἰσθησιν καὶ τὴν αἰσθησιν.

Τὸ αὖτ' ἐπὶ τὴν αἰσθησιν καὶ τὴν αἰσθησιν,
β' ἐκείνην αἰσθησιν καὶ τὴν αἰσθησιν, β' ἐκείνην
αἰσθησιν καὶ τὴν αἰσθησιν, β' ἐκείνην αἰσθησιν
καὶ τὴν αἰσθησιν, β' ἐκείνην αἰσθησιν καὶ τὴν αἰσθησιν,
β' ἐκείνην αἰσθησιν καὶ τὴν αἰσθησιν, β' ἐκείνην αἰσθησιν
καὶ τὴν αἰσθησιν, β' ἐκείνην αἰσθησιν καὶ τὴν αἰσθησιν.

The seal of the National Council of the Republic of Turkey is a circular emblem. It features a central figure of a bird, likely a phoenix, standing on a branch. The bird is flanked by two olive branches. The text "ATLANTIS" is written in a stylized font across the bird's body. The outer ring of the seal contains the text "T.C. MİLLÎ MÜHÜR" in Turkish, which translates to "National Seal of the Republic of Turkey".

[illegible]

[illegible]

Le 1er sept

V. Wood

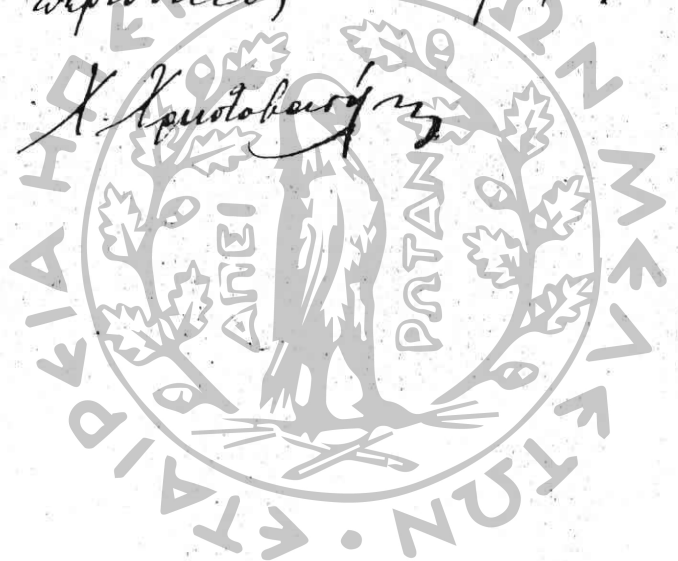
(Wm. A. Adams)
Kendryn's

Erasmus van Koeijck

12-4-1928

12-4-1928
Μπορεί να' διασωθούν η οία βελία η ζα-
χαρις ο' εμμερις η τριποδός, αν τό' εμμερις
η Κελπίρα των Χ. Χαντοβαρδής

X. Кротова

13 Σεπτεμβρίου 1918.

Κυρίε Χ. Χριστοβασιλάκη,

Ὁ δὲ δὴλον ὅτι ὁ δὲμα ἐν δὴλον πρὸς τὸν ἑαυτοῦ
καὶ κατελεῖν τὸν ἐν δὲμα ἀρχὴν ὡς περὶ τὸν. Ἐχαρακτηρί-
"Ἦν οὐκ ἐδίδουνσαν φῶς χαίρουσιν ἀπολαύσιν
δίδουν ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν γῇ καὶ ἐν ὕδατι. Ἐξ οὗ
ἐκτείνοντες τὴν ἐλπίδα.

Ὑπερβολὴ
ὁ δὲ δὴλον ὡς περὶ τὸν
Τὸ Ἰωάννην.

Σπύρος Γ. Μουσελῆς
Δάσκαλος

Πόπορο
Παραμυθίας

Κύριον

ΧΡΗΣΤΟΝ ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΝ

Ἀλευθυνήν Ἐλευθερίας

Ἰωάννινα

Ἐπὶ τέλους ἡ Ποτρίδα σᾶς ἐτί-
μησε τουλάχιστον ἡθικῶς, ἀλλ' ἡ
ἰδιαίτερη τί σᾶς ἔκαμε

Δεχτῆτε, παρακαλῶ, τὰ ῥαθυ-
χα συγχορήθηρια μου.

Φέρλε μου

Φέρλε μου, φέρλε μου να'ίδω μια σιβανοιά, α' ιδω
 Πέ τον χερσί μου, μια σαραία, μια λούρα, ές ριτάρι,
 Ένα πορταίο ζιγέρσο, μια κατσερία του βέρσο,
 μι' ας πεθάνω.

Ένα η σαραί ε'α' φέρια, τον γυρό μου φέρλε,
 Ένα φινταί μίσερα, μια καρά από περναρί
 Να σέρωσ' ν' αποποιηθώ, να σέρω, να σέρω χαρώς,
 μι' ας πεθάνω.

Φέρλε τον ήμο μου να'ίδω, μείον τό χροσ' τον ήμο
 Έ'ταν περταίδα στο χερσί, τον σούρο, της νύχτας
 Την πούμα, τον αὐχρινό, έ'α' χερο του κουμαρ, ου
 μι' ας πεθάνω.

Ένα πουρί, έ'α'ν μόνουα, μια περπούα φέρλε,
 Πέ μείνα τα καρά πουρία ε'α' ρησα στο χερσί μου,
 Να τα σέρωσ' στα φτερα και να τους μωθενάσω.
 μι' ας πεθάνω.

Φέρλε ν' ανούσα γκαρμή βρωή, κρήνη παιδούλας,
 Αποροχία συχωριανής, μικρού σιδερέ το χέρι,
 Να τέρω από χελόκισα μια νλόσι καμμήρα,
 μι' ας πεθάνω

Σωφ. Μουσελίνης

Τσιλινός

(Στο σιβαλό το ριόρτα Χρήστο Χριστοδωρίδη)
 Ζήσα μι' το χιμώρτα
 Τον είνε από τον τόπο μου έ'α' ρελο τερ-φούρτι
 σαχιάς μινολής εινόν.

Ήβλα γάημον σιολινός, να γάημονα μι' ασίαν
 Χιμώρτα να ξεχίμαρτα, γάημονα σε μαζούα
 Και να μωμόμου σαράσια, την κρία στο σιμφο' μου,
 Να την ζιγέρτα μεσάνυχτα, να χέμε ε'α' μωθενάς,
 Έ'α' να τη σερμάνεσαι, να της σαρμωονισούμι
 Πως μ'α'ρσε και μαρ'ωσα μι' αὐλή να μέσμεθαίνε,
 Να μέθερε ή άνασα της, συχαρμό να βέρσω.
 Ν' αμώω τους σινώους γάηχλάν μι' ρία να βέρσω
 Σ' έ'α'ποστο μπουρσο φημής, καμάα βαμνά σ' άνη.
 Ν' αμώω και γάημοναίνομαί έ'α'ρεν ενού σερπιά,
 Φωρε πο' περα, νλουφειες να χαχλασαν λα' σούσι.
 Να σινώομαι μι' απ' την σερπιά τις ράχης να μωβάρτα,
 Α' έ'α'ρεσαν μαλουρανίς μι' α'ν σέρτα για να φέρει,
 Να γουχαρώνω λα' ε'α'ρμα την κρούσα να σαρμάρτα,
 Να περύνω ε'α'ρμα μι' α'εαα, τις ρίξες της καμής με,
 Να την σερπάρω αναζαρε να'ίδω αν χαρμωομάρτα.

Ήβλα γάημον σιολινός μι' ας ή'ταν και μια νύχτα
 Με' σε μαζούα γάημονα με την καμ' ή στο τζαρί
 Κι' ας είχα σέρωμα την προβιά και σινώομαι την καμ' ή
 Κι' ας ή'ταν χιόν στα βουνά και σαρμάρτα στους καμ' έ'α'ς.

Αϊζόλοπος 14-2-1935

Σωφ. Μουσελίνης

Postkarte

Monsieur le Docteur
Christos Christovasilis
Janina (Epirus)
Zürichland.

Direktor G. V. E. Björkman,
Lübeck

Lübeck (Allemagne)
Mühlenstrasse 5.

Très honoré Monsieur,

me voilà sans aucune de
vos réponses à mes lettres et
cartes postales que je vous ai
écrites au courant de l'année
passée! Aussi je n'ai pas reçu
les poésies de vos poètes-com-
patriotes que vous avez bien
voulu promettre de m'envoyer.

J'ai, en attendant, fait bien
des progrès dans mes travaux
sur le parnasse moderne hel-
lénique, et je vous prie de
m'aider pour atteindre mon
zèle.

L'année nouvelle, priez-
la elle être heureuse et propice
à nous tous!

Votre dévoué serviteur

O. W. Björkman.

ΑΡΙΘ.

563

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

“ΣΙΤΥ ΠΑΛΑΣ,”

Σταδίου 24 — ΑΘΗΝΑΙ

Δωμάτιον

Επώνυμον

Όνομα

Όνομα πατρός

Ηλικία

Επάγγελμα

Τόπος γεννήσεως

Μόνιμος κατοικία

Τόπος προελεύσεως

Ημέρα άφίξεως

Ημέρα άναχωρήσεως

Ποῦ διευθύνεται

Τι πιστοποιητικὸν ἔχει

25
Καβάρης (1)
Ροδόπου.
Μαρία
27
Εθνικότης Αιγυπτία
Ριμανοῦ.
Καίρη
Καίρη
Καίρη
14.8.53
18-8-53
Πόρρο
Πορρ 20436

(1) Γράφε γράμματα κεφαλαία ευαγγέλιον.

Τὸ δελτίον τοῦτο θὰ συμπληροῦται ἀπὸ τὴν ἀφίξει τοῦ ἐπιβάτου μόνον κατὰ τὰς στήλας τοῦ ἐπωνύμου, ὀνόματος ἡμέρας ἀφίξεως, καὶ πιστοποιητικοῦ, ἢ ὅτι στήλη ἡμέρας ἀναχωρήσεως θὰ συμπληροῦται ἀπὸ τὴν ἀναχωρήσει τοῦ ἐπιβάτου.

κα Χειροβουρίδην.

παρακαταστήσει καὶ δὲν εἰδασθε
οὐκ ἐκδοχάτω. Ὡς παρακαταστήσει
καὶ πάντα ἐνείηται αὐτῇ τῇ
ἡμέρᾳ τῇ 1.

Γρα
Μυρτιδίου

Το Παρισι, 7 Αυγούστου 1929

Φίλιντε Χ. Χρυσολοβάκη,

Με⁹ το δάσκαλό³ ήθελα λό⁹ στείλω⁹ γράμμα⁹
σου ως και⁹ και⁹ δαύτο⁹ εν³δο⁹σά⁹ σου.

Η³ σφραγισ⁹ σου μετέδωκε⁹ δ⁹ δάσκαλό³ λα⁹ εν⁹.
Λοιπόν⁹ μου εν⁹ ή⁹ γνώση⁹ του⁹ "Ουδέν⁹ μάταιον⁹ ε⁹σ⁹τι⁹ κα⁹.
πρώ⁹τ⁹ ή⁹ μακρ⁹ αν⁹την⁹ό⁹ς. Η⁹ οδός⁹ γάρ⁹ δ⁹ με⁹ δια⁹
πορεύ⁹σε⁹ δ⁹ον. Τούτων⁹ δ⁹ον⁹, δ⁹ον⁹ ή⁹ς σου ή⁹ρε⁹τα, εν⁹
εν⁹ό⁹ς σου α⁹ν⁹την⁹ό⁹ς, εν⁹α⁹ν⁹την⁹ό⁹ς σου εν⁹ό⁹ς σου με⁹
πρ⁹ω⁹ς σου και⁹ του⁹δ⁹ α⁹ν⁹την⁹ό⁹ς σου εν⁹ό⁹ς σου εν⁹ό⁹ς σου
κα⁹ εν⁹ό⁹ς σου ή⁹ς σου εν⁹ό⁹ς σου εν⁹ό⁹ς σου εν⁹ό⁹ς σου
πρ⁹ω⁹ς σου του⁹δ⁹ σου και⁹ σου εν⁹ό⁹ς σου εν⁹ό⁹ς σου
εν⁹ό⁹ς σου εν⁹ό⁹ς σου εν⁹ό⁹ς σου εν⁹ό⁹ς σου εν⁹ό⁹ς σου
ή⁹ς σου εν⁹ό⁹ς σου εν⁹ό⁹ς σου εν⁹ό⁹ς σου εν⁹ό⁹ς σου εν⁹ό⁹ς σου

Τὸ δὲ σὲ αἶψα ἐκπορεύεσθαι ἐκ τοῦ ἐνδύματος² τοῦ
σου καὶ ἀρσάσαι μετὰ τῆς θύρας, ἐνῷ ἡμεῖς ἡγωνίζομεθα
ἐν τοῖς ἀνδράσι τῆς πόλεως, ἀποδυνάμεις δὲ σὲ αἶψα εἰς ἐκείνην
καὶ ἡμεῖς. . . . ὅτι γὰρ οὐκ ἔστιν. ἐν τοῖς Ἀρχιερεσίν
ἐστὶν ἡμεῖς ἐν τῇ πόλει σου.

Ὁκαίρει σοὶ δὲ τὸ ἡμέτερον δόγμα μὴ ἐκπορεύεσθαι
σὲ ἀπὸ κακοποιῶν ἡμετέρων κατὰ τὰς γενέσεις
ἐν ἀσθενείᾳ μὴ ἀδυνατίᾳ Ἀρδούρα. ὅτι ἐν τῇ ἐκείνῃ
αὐτὴ ἐν ἡμέτερον ἐν κατὰ τὰς ἐκείνῃ κατὰ τὰς
ἡμεῖς καὶ ἐν τῇ ἐκείνῃ κατὰ τὰς ἐκείνῃ κατὰ τὰς
ὅτι ἐν τῇ ἐκείνῃ κατὰ τὰς ἐκείνῃ κατὰ τὰς ἐκείνῃ
οὐ κατὰ τὰς ἐκείνῃ κατὰ τὰς ἐκείνῃ κατὰ τὰς ἐκείνῃ
κατὰ τὰς ἐκείνῃ κατὰ τὰς ἐκείνῃ κατὰ τὰς ἐκείνῃ

Ὁκαίρει σοὶ
Ὁκαίρει σοὶ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ι. Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ & ΣΙΑ ΕΚΔΟΤΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ: } ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ-ΣΥΝΤΑΞΙΣ ΡΟΜΒΗΣ 22
 } ΔΙΑΧΕΙΡ. ΔΙΕΚΠΕΡΑΙΩΣΙΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 50

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ

, 42 ὁδὸς Ἀριστοῦ

29 Ἰουνίου 1932

Κυριότατε μου,

Δ' εἰς αὐτὸς οὐτα-οὐτα καὶ ἐὼς δαυρὰντο ἑταίροί σου εἴχῃ
ἐν καὶ τῶν καὶ μετὰ τῶν. Τόσα ἀρὰ καὶ ἐὼς ἐὼς
15 Ἰουνίου. μετὰ οὐτα καὶ ἐὼς ἀναρρῶ. καὶ ἐὼς οὐτα-
οὐτα καὶ ἐὼς ἐὼς 1 Ἰουνίου οὐ καὶ ἀναρρῶ αὐτοῖς.

Κατὰ τὴν ἐνδομῆς σου, ὑπορρῶ καὶ ἐὼς τῶν ἀναρρῶ
μετὰ τῶν - ἐὼς ἐὼς. Δοτῶν, ἐνδομῆς ἀναρρῶ οὐτα-
οὐτα, οὐ καὶ ἐὼς καὶ ἐὼς ἐὼς ἐὼς ἐὼς ἐὼς ἐὼς ἐὼς
καὶ ἐὼς ἐὼς οὐ καὶ ἐὼς ἀναρρῶ ἐὼς ἐὼς ἐὼς ἐὼς
οὐ. Δοτῶν καὶ ἐὼς ἐὼς τῶν, ἐὼς ἀναρρῶ. καὶ
ἐὼς ἀναρρῶ μετὰ σου. ἐὼς καὶ μετὰ τῶν, καὶ ἐὼς ἐὼς
ἐὼς καὶ ἐὼς, καὶ ἐὼς ἐὼς.

Μετὰ τὴν ἐνδομῆς, ἐὼς ἐὼς οὐ καὶ ἐὼς ἐὼς
ἐὼς καὶ ἐὼς ἐὼς ἐὼς ἐὼς ἐὼς ἐὼς ἐὼς ἐὼς
ἐὼς καὶ ἐὼς, ἐὼς ἐὼς ἐὼς, ἐὼς ἐὼς ἐὼς ἐὼς ἐὼς
ἐὼς ἐὼς ἐὼς ἐὼς ἐὼς ἐὼς ἐὼς ἐὼς ἐὼς ἐὼς
ἐὼς καὶ ἐὼς.

Δ' αὐτὸ καὶ μετὰ ἐὼς ἐὼς ἐὼς ἐὼς ἐὼς ἐὼς
ἐὼς, οὐ καὶ ἐὼς ἐὼς ἐὼς ἐὼς ἐὼς ἐὼς ἐὼς
ἐὼς ἐὼς ἐὼς, ἐὼς ἐὼς ἐὼς, ἐὼς ἐὼς ἐὼς ἐὼς
ἐὼς ἐὼς ἐὼς ἐὼς ἐὼς ἐὼς ἐὼς ἐὼς ἐὼς ἐὼς
ἐὼς καὶ ἐὼς.

Δοτῶν μετὰ τῶν

Κυριότατε

30. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΕΑ ΕΣΤΙΑ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ι. Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ & ΣΙΑ ΕΚΔΟΤΑΙ

) ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ-ΣΥΝΤΑΞΙΣ ΡΟΜΒΗΣ 22

ΓΡΑΦΕΙΑ:) ΔΙΑΧΕΙΡ-ΔΙΕΠΕΡΑΙΩΣΙΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 50

Αθήναι, 42 οδός Ευρυπίδου
29 Ιουνίου 1932

Χρηστοβασίλη μου,

Σ' ευχαριστώ πρώτα-πρώτα για το θαυμάσιο τραγούδι που είχες την καλωσύνη να μου στείλεις. Τόλαβα αργά για το τεύχος της 15 Ιουνίου. μόλις πρόφτασα να το αναγγείλω. και τόβαλα πρωτοσέλιδο στο τεύχος της 1 Ιουλίου που κυκλοφορεί αύριο.

Κατά την επιθυμία σου, λογάριαζα να σου στείλω αεροπορικώς μια διόρθωση - την τελευταία. Δυστυχώς, τυπογραφική ανάγκη παρουσιάστηκε, που επέβαλε να τυπωθή το α' τυπογραφικό φύλλο του τεύχους την ίδια μέρα που μου έβγαλαν αυτή την τελευταία διόρθωση. Δεν ήταν καιρός να σου την στείλω, ούτε αεροπορικώς. Και την έκαμα μόνος μου. Ελπίζω να με συχωρέσης, κι' αν έμεινε και κανένα λαθάκι, να το παραβλέψης.

Μ' αυτή την ευκαιρία, θα σε παρακαλέσω πολύ να συστήσης θερμά τη «Ν. Εστία» στους Γιαννιώτες με την εφημερίδα σου. Στην Ήπειρο, πάντα φιλόμουση, έχει αρκετούς συνδρομητές. Μου φαίνεται όμως πως θα μπορούσε νάχη περισσότερους κι' οι καλοί φίλοι πρέπει να φροντίσουν.

Σ' αυτό θα μπορούσε να σε βοηθήση κι' η καλή μας Ανθούλα, που μάφησε καταγοητευμένο η γνωριμιά της. Είναι αλήθεια, θαυμάσιο κορίτσι, σοβαρό, μετρημένο, στοχαστικό, με ύφος και ήθος σωστής ρωμιάς αρχοντοπούλας. Σε παρακαλώ πολύ να της πης τα εγκάρδιά μου χαιρετίσματα.

Σε φιλώ

Με αγάπη

Γ. Ξενόπουλος

ΞΕΝΟΙ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΣΤΑΙ

Κάρολος Δίτριχ — Karl Dieterich —

ΕΙΝΕ πολὺ γνωστὸς εἰς τοὺς κύκλους τῶν Ἀθηναίων λογιάν ὁ σοφὸς γλωσσολόγος καὶ νεοελληνιστὴς, μετὰ τὴν καθαρὰν τευτονικὴν φυσιολογίαν, τὸ συμπαιδικὸν ξανθὸ κεφάλι, τὰ βαθεῖα, ἀθῶα γαλανὰ μάτια καὶ τοὺς εὐγενικοὺς τρόπους. Ξένος μὰς κατὰ περιόδους εἰς τὰς Ἀθήνας, ξένος πάντα προσφιλεὶς καὶ εὐχάριστος ἀπὸ τὴν πρώτην τοῦ ἐμφάνισιν εἰς τοὺς στενοὺς μὰς ὁμίλους καὶ τὰ φιλολογικὰ σαλόνια τοῦ 1898. Τὸν ἐγνώρισα ἕνα ἀπόγευμα καὶ αὐτὸν εἰς τὸ ἱστορικὸν γραφεῖον τῆς «Τέχνης», εἰς τὴν ὁδὸν Μητροπόλεως, ἕνα Γερμανόν, πρωτόφθα στον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὁ ὁποῖος ὁμιλοῦσε τὰ νεοελληνικά, μετ' ὀλίγον ξενίζουσιν προφορὰν, μετ' ὀλίγιστα λάθη καὶ μ' ἕνα ὕψος διαρκoὺς ἐκπληξέως. Ἦτον μία καλὴ ἐποχὴ τότε διὰ τὰ γράμματα. Κάποτε νέα ἰδανικά, καλλιτεχνικά καὶ γλωσσικά, κάποτε ὀρεγμὴ δημιουργικὴ καὶ κριτικὴ ἐφαίνοντο νὰ ζωογονοῦν τὸ νωθρὸν νεοελληνικὸν πνεῦμα. Εἵμεθα τότε «les jeunes». Ἡ «Τέχνη» εἶχε παρουσιασθεῖ, ὑπὸ τὸν ἀξίον διευθυντὴν τῆς, τὸν ἀγαπῶν μου Χατζόπουλον, μετ' ὅλον τὸν οἴστορον, τὰς ὀρηκτικότητας, τὰς ὑπερβολὰς καὶ τὴν πολεμικὴν τῶν «μικρῶν ἐπιθεωρήσεων» τῆς Γαλλίας. Ἡ λατρεία τῶν νέων φιλολογικῶν θεοτήτων ἐκλόνιζε τὰ βάθρα τῶν παλαιῶν. Μέσα εἰς τὰς σελίδας τοῦ βραχυζῶου περιοδικοῦ ὁμιλοῦσαμεν διὰ τὸν Νίτσε, τὸν Χάουπμαν, τὸν Μάτερλιχ, κατεσπαράζαντες τοὺς γέροντας καὶ τοὺς ὀπισθοδρομημένους, ὁ Καμπύσης μετ' ὡραίον τοῦ ἀφηνίασμα ἔγραψεν ἐρωτικoὺς ὕμνους πρὸς τὴν Γερμανίαν, ὁ Πασσαγιάννης μετὰ τὰ «κοκαλῶν καὶ τῶν τῶν» μὰς ἐχάριζε διὰ τοῦτον φορὰν τὸν τίτλον τῶν «μαλλιαρῶν», ὁ Χατζόπουλος μὰς εἶχε τρελλάνει μετὰ τὴν καθημερινὴν φάρσάν του καί, μετ' ὀλίγα λόγια, ποτὲ ἡ φιλολογία μὰς δὲν ἔζησε ζωηρότερα ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Τὰ σαλόνια τοῦ Παλαμᾶ καὶ τῆς κυρίας Παρρὲν ἐπλημμύριζαν κάθε βράδυ ἀπὸ τὴν θορυβώδη καὶ κακομαθημένην φυλὴν τῶν γραμματάνθρωπων τόσοσιν ὥστε σήμερα, μετὰ μίαν δεκαετίαν, ποὺ οἱ ἄνθρωποι τοῦ 1898 συναντῶμεθα σάν ξένοι, σὰ διαβάτες, νὰ μὰς φαίνεται σάν ὄνειρον ἡ ὡραία μακρυνὴ αὐτὴ ἐποχὴ. Τὴν ἐποχὴν αὐτὴν εὐρέθηκε μετὰξὺ μὰς ὁ Κάρολος Δίτριχ. Καὶ εἶχε γίνῃ τὸσιν οἰκεῖος μὰς καὶ τὸσιν ἀπαραιτήτος εἰς ὅλας μὰς τὰς συγκεντρώσεις, ὥστε νὰ μὴ τὸν ξεχωρίζωμεν ἀπὸ τοὺς ἰδικoὺς μὰς. Κ' εἰμὲν ἰδικός μὰς, ἰδικός μὰς ἀκόμη, καὶ μακρὰν μετὰ

τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὰ νεοελληνικά γράμματα, μετὰ τὰς σοφὰς τοῦ ἐργασίας διὰ τὴν νεοελληνικὴν γλῶσσαν, μετὰ τὰς μελέτας τοῦ διὰ τὴν μεσαιωνικὴν καὶ τὴν νεωτέραν μὰς λογοτεχνίαν, μετὰ τὰς μεταφράσεις τῶν ἔργων μὰς, μετὰ τὰ διαρκῶς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἐστραμμένα βλέμματα τῆς φωνῆς τοῦ ψυχῆς. Ὅλη ἡ νέα ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ εἶνε γεμάτη ἀπὸ Ἑλλάδα. Αἱ ὀλίγαι βιογραφικαὶ σημειώσεις, ποὺ τοῦ ἐξήγησα, καὶ τὰς ὁποίας ἀντιγράφω ἐπὶ τηδὲς ἐδῶ, ὅπως ἐγράψαν εἰς τὴν γλῶσσαν μὰς, εἶνε ὁ καλύτερος καθρέπτης τῆς ζωῆς καὶ τῆς δράσεως τοῦ νέου σοφοῦ, ζωῆς καὶ δράσεως, ποὺ μὰς εἶνε ὁλόκληρος ἀφιερωμένη.

«Γεννήθηκα στὰ 1869 στὸ Βερολίνο, ἐσπούδασα ἐκεῖ ἀπὸ τὸ 1890-1894 συγκριτικὴ γλωσσολογία, νεωτέρας γλῶσσας καὶ φιλολογίας, μετὰ ξεχωριστὸ ἐνδιαφέρον ὁμῶς ἐπιδόθηκα εἰς τὴν μελέτην τῆς μέσης καὶ νεωτέρας ἑλλ. γλῶσσας καὶ φιλολογίας. Τὴν ἔμαθα πρῶτα πρακτικὰ στὸ Διδασκαλεῖον τῶν Ἀνατολικῶν γλωσσῶν στὸ Βερολίνο, ὅπου εἶχα δάσκαλον τὸν Μιτσοτάκη. Στὰ 1895 ἐπῆγα στὸ Μόναχο, γιὰ νὰ τελειοποιήσω τὰς ἐπιστημονικάς μου γνώσεις τῆς νεοελληνικῆς ὑπὸ τὴν ὁδήγησιν τοῦ καθηγητοῦ Krumbacher. Ἐκεῖ ἔβαζα καὶ τὰ θεμέλια τοῦ πρώτου μου ἔργου «τῶν ἐξερευνησέων περὶ τῆς ἱστορίας τῆς ἑλλ. γλῶσσας ἀπὸ τὴν ἀλεξανδρινὴν ἐποχὴν ἕως τὸν δέκατον αἰῶνα μ. Χ.» Ἐπὶ βάσει τῆς διατριβῆς αὐτῆς ἔλαβα τὸ πτυχίον διδάκτορος στὸ Μόναχον (1898) καὶ στὸ ἴδιον χρόνον ἔκαμα τὸ πρῶτό μου ταξίδι εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου ἔμεινα ἕως τὸ τέλος τοῦ 1899 καὶ ὅπου ἔκαμα καὶ διαφορὰς γλωσσικὰς μελέτας εἰς τὰς Κυκλάδας νήσους. Τὰ ἀποτελέσματα αὐτοῦ τοῦ ταξιδιοῦ τὰ ἐνωσα μετὰ ἐκείνα ἐνὸς ἄλλου, ποὺ ἔκαμα στὸ χιόνισμα τοῦ 1902 στὰ νησιά τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, μετὰ σὲ μίαν πραγματείαν ποὺ τυπώνεται τώρα εἰς τὰ Χρονικά τῆς Ἀκαδημίας τῆς Βιέννης¹, ποὺ μοῦ χορηγοῦσε καὶ τὰ μέσα γιὰ τὸ δευτέρό μου ταξίδι.

Ἐξω ἀπ' αὐτὰ τὰ δύο καθαρῶς ἐπιστημονικά ἔργα ἔγραψα καὶ μίαν ἱστορίαν τῆς βυζαντινῆς καὶ νεοελλ. φιλολ. (1902) καὶ πολλὰς μικρότερες πραγματεῖες σὲ διάφορα γερμ. περιοδικὰ γιὰ τὴν ἑλλ. φιλολογίαν καὶ λαογραφίαν, ποὺ ἴσως ἀργότερα θὰ βγοῦν σὲ ἰδιαίτερο τόμο.

Ἐκτὸς τῶν ἰδικῶν μου αὐτῶν ἐργασιῶν ἐπροσπάθησα ἀκόμη νὰ κάμω γνωστὸν τὸ γερμανικὸν φιλολ. κοινὸν μετὰ τὰ καλύτερα προϊόντα τῆς νεοελλ. φιλολογίας μεταφράζοντας κάμποσα διηγήματα τοῦ Καρ-βάιτσα (ποὺ σὲ λίγο θὰ βγοῦν σὲ ξεχωριστὸ τόμο), τοῦ Παλαμᾶ, τοῦ Ἑφταλιώτη, τοῦ Νιρβάνα, τοῦ Κρυστάλλη, τοῦ Χριστοβασίτη καὶ ἄλλων.

Τώρα συγγράφω ἕνα γερμανο-ἑλληνικὸ λεξικόν, ποὺ τὸ κυριώτερον χαρακτηριστικὸν τοῦ θὰ εἶναι ὁ προσήκων τονισμὸς τῆς ζωντανῆς γλώσσας.

Ἐν γένει αὐτὸ χαρακτηρίζει ὅλον τὸ ἔργον μου, ὅτι ἀρχίζοντας μετὰ τὴν λατρείαν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος² ὁλοένα ἐρχόμενα νὰ καλλιεργῶ τὴν γλῶσσαν, τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν φιλολογίαν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος. Καὶ αὐτὴν μάλιστα πρῶτα τὴν ἐθεωροῦσα διὰ τοῦ πρίσματος τῆς ἀρχαίας, ὥστε ἐδῶ καὶ 15 χρόνια ἤμουν ἐνθουσιασμένος λατρευτῆς τῆς καθαρεύουσας καὶ τῆς καθαρευουσιάνικης φιλολογίας. ἀγὰρ ἀγάλια ὁμῶς ἀνοῖξαν τὰ μάτια μου καὶ ἐγνώρισα, ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ὁ σημερινὸς δὲν εἶναι ἕνα παράρτημα τῆς ἀρχαιότητος, παρὰ ἕνας ὁργανισμὸς δικός του μετὰ δικὴν του γλῶσσαν, δικὰ του αἰσθήματα καὶ δικὰ του ἰδιαι-
νιὰ.

Κι αὐτὴν τὴν ἀντίληψιν τὴν ἀντιπροσωπεύω ἀπὸ

- 1 Μελέται περὶ τῆς γλώσσας καὶ τῆς λαογραφίας τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου.
- 2 Ἐλεγα μάλιστα στὴν ἀρχὴ νὰ γίνω ἀρχαιολόγος.

Κάρολος Δίτριχ

τότε εἰς ὅλα τὰ συγγράμματά μου δείχνοντας τὸν κόσμον τὸν ὀλοζώντανον ἑλληνισμὸν τοῦ λαοῦ, καὶ ὅχι τὸν μωροζώντανον ἑλληνισμὸν τῶν λογίων. Διότι μόνον ὁ λαϊκὸς ἑλληνισμὸς περιέχει τὸν πυρῆνα τοῦ μέλλοντος, καὶ μοῦ φαίνεται σπουδαιότερο ζήτημα νὰ ἔχῃ μέλλον ὁ ἑλληνικὸς λαὸς παρὰ νὰ ἔχῃ παρελθόν. Μακάρι νὰ μὴ γείνη τὸ μέλλον ἕνα θῦμα τοῦ παρελθόντος!

μου πᾶν... Τὰ πικρά αὐτὰ λόγια τοῦ Διτρίχ ἀνα-
φέρονται εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἰδρύσεως ἐνὸς ἰνστιτού-
του τῆς νεοελληνικῆς γλώσσης εἰς τὴν Γερμανίαν,
τοῦ ὁποίου ἡ ὑπαρξις εἶνε ζήτημα δλίγων χιλιάδων
δραχμῶν ἑτησίως καὶ ἡ ἐθνικὴ σημασία ἐξαιρετικῇ,
καθ' ἣν σιγγμὴν τόσα ποσὰ δαπανῶνται δι' ἀμφιβό-
λους προπαγάνδας τῆς ἐλληνικῆς ιδέας εἰς τὰ με-
γάλα εὐρωπαϊκὰ κέντρα. Καὶ ὁμως Ρουμᾶνοι καὶ
Βούλγαροι ἔχουν ἐννοήσει τόσον καλύτερά τὰ ἐθνικά
των συμφέροντα. Ἡ Ρουμανία διατηρεῖ τρία τοιαῦτα
ἰνστιτούτα διὰ τὴν ρουμανικὴν γλῶσσαν, ἕνα εἰς τὴν
Λευψίαν, ἄλλο εἰς τὴν Βιέννην καὶ ἄλλο εἰς τὸ Βερο-
λῖνον, δαπανῶσα δι' αὐτὰ περὶ τὰς εἰκοσιπέντε χι-
λιάδας φράγκων. Τὸ ἕνα τέταρτον τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ
θὰ ἔφθανε διὰ τὸ ἐλληνικὸν ἰνστιτούτον, μ' ἕνα ἀν-
θρώπον τῆς σημασίας καὶ τοῦ φιλελληνισμοῦ τοῦ Δί-
τρίχ, ὁ ὅποιος εἶνε ἔτοιμος νὰ μᾶς προσφέρῃ τὰς
ὑπηρεσίας του, τὴν σοφίαν καὶ τὸν ἐθνισμὸν του, ἀρ-
κεῖ νὰ τοῦ τὰ ζητήσωμεν. Ἄλλ' ἀμφιβάλλω πολὺ ἂν
θὰ εὐρεθῇ κανένας νὰ τοῦ τὰ ζητήσῃ...

Νοτιορράγειον. - Χρὴν τὸ βράδυ εἶχα
κρεστὸ τὸ γράμμα, καὶ σήπρεα τὸ σπῶϊ;
^{αὐτὸν} ~~αὐτὸν~~ ἴδωκα ἐὰν τὸ σπῶϊ, πῶς ἔχουν
τὸ ἄλλο σε γραμματάκι ἀπὸ τοῦ Νεοφύτου,
κὼς μὲν ἔφερε τὴν λαχλαρωτὴν εἰς δυνάμει
τῆς εὐτοχιομένης λευτερίας τῆς Ἀρι-
ξάντρας. Χαρὰ σε καὶ χαρὰ τῆς,
οὐχέτι γευχαράκι τῶρα. Νὰ σὰς
ζῆσιν τὸ νεοφένιο καὶ ἐὰν τὸ κατα-
βῇ με! - Σοῦ εὐχαριστῶ ἱσχυρὰ γιὰ
τὴν τιμὴν αὐτῶν μὲν καὶ βάρους
τῆς τῶν ὁρῶν με τὸ ἀντιπροσέχει.
Ὡστε κερμάριος ἔγινε ὁ πρῶτος φο-
ρὰ! Τί χαρὰ! - Νὰ μὲν γὰρ
ὁρῶν, τὸ ὑποχρέωσιν ἔχω ἐὰν τὰ
ἐκπορεύων. - Περὶ αὐτοῦ, ὅτι κ' ἐγὼ
σήμερον τὸ σπῶϊ σπῶϊ, ὅτι τὴν
ἀρετὴν τὴν πενταπενταία ἔχον
οὐτε ἐγὼ σὰς ξέχον.

Καὶ εἴμε σὰς χροὶν τῆς λα-
νθῆς καὶ εἶχα φρενὸς αὐτοῦ τὸς
Χριστοβασιλείου! -
Καὶ εἶμε.

31 . KARL DIETERICH

Βερολίνο 15-2-1900

1η

Αγαπημένε μου Χρήστε !

Έλαβα το εγκάρδιό σου το γράμμα και σου ευχαριστώ. Είχες δίκαιο να μου θυμώσης, αφού βλέπω από τα λόγια σου πως δεν έλαβες μίαν κάρτα μου, δηλ. εκείνην ακριβώς, όπου σου έγραφα για την κρίσιν της «Εφ. της Κολωνίας» Φαίνεται πως εχάθηκε κι' αυτή όπως κάμποσα άλλα πράματα, διότι φαντάσου τα βιβλία που μου τα είχες στείλει οπίσω προ πολλού, ακόμα δεν τάλαβα. Μα που τα έστειλες; τα έστειλες συστημένα; Επαναλαμβάνω λοιπόν την απάντησιν της ερώτησής σου και σε συμβουλεύω να αποταθής εις τον κ. Paul Malmen, οδός Ρόμβης 7. Αυτός είναι ανταποκριτής της λεγ. εφημερίδας και μπορεί να σου ειπή ότι θέλεις. Ίσως μάλιστα αυτός έχει γράψει την κρίσιν.

Χαίρομαι για την μεγάλη χαρά που έκαμε το μικρούτσικο δώρο μου. Ούτε αξίζει να το ειπής δώρο. Διότι σου είχα ετοιμάσει ένα μεγαλύτερο ακόμα, ένα μικρό δέντρο των Χριστουγέννων τεχνητό και κάτι γερμανικά γλυκίσματα των Χριστουγέννων. Δυστυχώς όμως μου έκαμαν τόσες σκοτούρες με το τελωνεϊόν, ώστε παραίτησα επί τέλους το σχέδιον μου αφήνοντας σε μίαν άλλη ευκαιρία να το εκτελέσω.

Εδιάβασα τώρα και το άρθρο σου, που δεν μπορούσα να το διαβάσω τότες αμέσως, και σου ομολογώ, πως το διάβασα με αληθινή απόλαυσι, αφού είχε κάμποσα μέσα, που δεν τα ήξερα καθόλου. Τώρα καταλαβαίνω και την θαυμάσιαν αγνότητα των γυναικών σας που την έχω παρατηρήσει και στην Αθήνα και στες επαρχίες. Ωστε δεν έλειψε ακόμα εντελώς αυτή η γενεά η τρισευλογισμένη, ούτε ελπίζω να λείψη ποτέ !

Αθάλητα θυμούμαι εδώ την ζηλευτή σου την Αλεξάνδρα και υπολογίζω, ότι κοντεύει να φτάση ο καιρός να σου χαρίση άλλον ένα διάδοχον - Χριστοβασιλόπουλον. Ή μήπως εγεννήθη πεια το νέο βλαστάρι της οικογενείας σου ; Τι κρίμα τότες, που δεν είμαι κει να σου κάμω τον κουμπάρον. Οπωσδήποτε εύχομαι μίαν καλή και εύκολη λευτεριά της γυναικός σου και να σας ζήση το μικρό - δεν ξέρω πως το ήθελες, αρσενικό ή θηλυκό.

Με ενδιαφέρον μεγάλο ακολούθησα τα φιλολογικά σου σχέδια και σου ζηλεύω την τόσην γονιμότητά σου. Αυτό μονάχα με λύπησε που δεν πρόφταξες ακόμα να βγάλης την «Ακαδημία». Τι κρίμα, που δεν προκόβουν τα περιοδικά σας ! Σαν να είναι μια εθνική κατάρρα. Προ πάντων προσπαθήσετε να συγκρατηθήτε, όχι να αποχωρηθήτε ο ένας από τον άλλον. Η ομόνοια γεννά την δύναμιν ! L' union fait la force ! -

Ανταπόδωσε, παρακαλώ τα χαιρετίσματα των φίλων που μώστειλες. Τι γίνεται ο καημένος ο Μαρτζώκης ; Δεν καλλιτέρεψε ακόμα η θέσις του ; - Η συμπεριφορά του κ. Αννίνου και μένα μου φαίνεται άσκημη, ούτε περίμενα, πως είναι τόσον κερδοσκόπος. Τον είχα για έν ανθρωπάκο άκακο και μετριόφρονα.- Από τον Κανούτα είχα ένα δελτάριο προχτές και εχαίρομουν πολύ.

Αν θέλεις, στείλε μου μαζί με τα δικά σου έργα και κάτι των άλλων, έξαφνα κριτικά και φιλολογικά του Παλαμά, κ.ά.

Γειά σου λοιπόν ! Σε χαιρετώ εσένα και την κ. Αλεξάνδρα και περιμένω ανυπόμονα ειδήσεις για το οικογενειακό ευτύχημα !- Ο πιστός σου

Κάρλος.

2η

Μόναχον 12.5.1900.
Lindwurmstr. 23 IV

Αγαπητέ μου Χρήστε !

Έλαβα το γράμμα σου από τες 21 Μαρτίου και λυπούμαι που δεν πρόφταξα ακόμα να σου απαντήσω. Η μετακόμισις εδώ μ' εμπόδισε ως τώρα. Σου ευχαριστώ λοιπόν προ πάντων για την φροντίδα που έβαλες για τα βιβλία μου και χαίρομαι που επέτυχες. Πως είνε δυνατόν όμως να γείνη τέτοια αταξία, μου είνε ακατάληπτον.

Τώρα έχω να σου κάμω μια σπουδαία και καλή μήνυσι. φαντάσου, το πήρα πάνω μου να γράψω μίαν ιστορίαν της μέσης και νέας ελληνικής φιλολογίας ! Όστε θα γείνω ανταγωνιστής του «Κόντε» Ζητουνιάτη και να ιδούμε τι θα γείνη. Προ πάντων λογαριάζω εις την φιλική σου βοήθεια, δηλ. να μου στέλνης ότι δήποτε βρίσκεις αξιόλογο από άρθρα μάλιστα κριτικά στες εφημερίδες, έπειτα βιβλία που μου λείπουν και μου χρειάζονται, έξαφνα του Λασκαράτου, του Τυπάλδου, του Τανταλίδη τα ποιήματα, από τους νεώτερους του Πολέμη, . Και τα έργα του Φιλίππου Ιωάννου είνε σπουδαία ως δείγματα κριτικής. Με τον καιρό θα σου πω κι άλλα. Φρόντισε αγάλ' αγάλια να μου τα βρης πρώτα αυτά σε παλιοπωλεία, εννοείται με τα έξοδά μου. Σε παρακαλώ όμως και σε ικετεύω να μην το διασαλπίζης παντού το σχέδιο μου, για να μην έρχονται όλα τα ποιητόπουλα (a la Νάννο) και με πλημμυρίζουν με τα προϊόντα τους. Ο τόπος μου είνε περιορισμένο, αφού μόνον 12 φύλλα έχω διαθέσιμα, ώστε ούτε για τα αληθινά μεγάλα έργα θα φτάση. Τους πρωτόβγαλτους θα αποκλείσω εντελώς. Πρέπει να ψιλοκοσκινήσω. Εκείνοι που θέλουν μόνον να ευχαριστήσουν την ματαιοδοξίαν τους, για να ιδούν τόνομά τους τυπωμένο, ας μην ελπίσουν τίποτε. Και του Σαγιαξή να μην ειπής τίποτε. Δεν τον θέλω. Είνε ματαιόδοξος κι αυτός. Αν βρης όμως κανένα μετριόφρονα και έχει κάτι γνήσια ποιήματα βγαλμένα - κι' ας μην είναι σε τόμον, στείλε μου τα.

Όστε θα με κατάλαβες, Χρήστο μου. Σε βασανίζω, μα ελπίζω, πως θα αξίζουν τα βάσανά σου.- Σήμερα άλλως τε μου έγραψε ο πατέρας μου απ' το Βερολίνο πως έφτασαν τα ποιήματα του Μαρσούκα. Θα μου τα στείλη εδώ κ' είμαι περιέργος να τα δω. Για τον Πάλλη edιάβασα στες εφημερίδες ελληνικές. Έχει παραξενιές, αλλά μου αρέσει, διότι έχει ψυχή Ρωμείκη κι' όχι Γαλλο-Ελληνικο-Βυζαντινή. Ας τον βρίζουν ! Βρίζουν μόνον τον εαυτό τους.- Σου εύχομαι καλήν επιτυχία για το δράμά σου, μα - να σου πω - κύτταξε μάλλον να καλλιεργής το δημοτικό διήγημα. Εκεί φαίνεται η δύναμί σου.- Ακόμα δε βγήκε ο Χρηστοβασιλόπουλος ; Φοβάται το φως ; ή δε θέλει να του κολλήσουν γερμανικό όνομα ; Ίσως θα φάνηκε εν τω μεταξύ και γράφε μου γλήγορα να έχει την ευλογίαν μου.- Έχω τώρα εδώ τον Χατζόπουλο που ήρθε σήμερα οχτώ και περνούμε καλά μαζί, αν και δεν βρίσκει τόσον ιδανική την Γερμανία, όπως του την είχε παραστήσει ο Καμπύσης !-

Γειά σου λοιπόν, Χρήστο, πολλά χαιρετίσματα στην Αλεξάνδρα, σε σένα και στο Γιάννο από τον

Κάρλο σου.

Υστερόγραφον.- Χτες το βράδυ είχα κλειστό το γράμμα, και σήμερα το πρωϊ, πριν ήθελα να το στείλω, μώστειλαν το άλλο σου γραμματάκι από το Βερολίνο, που μώφερε την λαχταριστή είδησι της ευτυχισμένης λευτεριάς της Αλεξάνδρας. Χαρά σου και χαρά της, πώχετε ξευγαράκι τώρα. Να σας ζήση το νεογέννητο και να το καμαρώνετε!- Σου ευχαριστώ ακόμα για την τιμή που μώκαμες βάζοντάς της τόνομά μου το αντιρωμείο. Όστε κουμπάρος έγεινα πρώτη φορά ! Τί χαρά !- Να μου γράψης όμως τι υποχρεώσεις έχω να τα εκπληρώσω.- Περίεργο, που κ' εγώ σήμερα το πρωϊ συλλογιζόμουν την περσινή τη πρωτομαγιά ! Όστε ούτε εγώ σας ξέχασα.

Και πάλι πολλά χρόνια της Δαφνούλας και χίλια φιλιά σ' όλους τους Χρηστοβασιλαίους !-
Κάρολος.

Μόραγος 12. 5. 1900.

Lindwurmstr. 23^{IV}

Lindwurmstr.

Αγαυή με Χρῆστε!

Ἐὰν τὸ γράμμα αὐτὸ εἰς 21 Μαΐου
καὶ μὴ ὄσμαι ὡς εἰν πρόφραζα ἀκόμα
ἰὰ ὅς ἀπαρτίων. Ἡ πελακόμοις ἐδῶ
μ' ἐμπίδοις ὡς τῶρα. Σὲ εὐχαριστῶ
πολλὰ ἀπὸ πάντων γιὰ τὴν φροντίδα
αὐτὴν ἔβαλες γιὰ τὰ βιβλία με καὶ
χαίρομαι πῶς ἐπὶ δύναις. Πῶς εἶνε
δυνατὸν ὅπως νὰ μὴν τίλοια ἀγαθία,
με εἶνε ἀκατάλυτον.

Τῶρα ἔχω ἰὰ ὅς κάμω μὴ σὺ-
δαία καὶ κατὰ μὲντοι. φαντάζομαι, τὸ
πᾶν πᾶν με ἰὰ γράψω μὴν ἐπορίαν
εἰς μέση καὶ νὰ εἶναι ἐμπίδοις φροντί-
ας! Ὡς δὲ μὴν ἀνταγωνιστὴς τὸ
"Κόρτε" Ζυρηνάου καὶ ἰὰ ἐμπίδοις
δὲ μὴν. Πρὸ πάντων ἡμετέρας εἰς
τὴν φυλὴν ὅς βοηθεῖς, διὰ με
ὅπως ὅτε δύναις βέβαιον ἀξίωμα

Ἰερμόνον τὸν ἑαυτοῦ λαῖ. - Ἐγὼ εὐχόμενος
 καὶ τὸν ἐοικυῖα γὰρ τὸ δόξα σου, γὰρ
 ἡ σου - κύματα πᾶν τὰ κομμεντ
 τὸ δυνάμει δυνάμει. Ἐκεῖ δὲ φαίνεται
 ἡ δύναμις σου. - Ἀκόμα δὲ βῆκε ὁ
 Χριστοβαυόπουλος; Φοβῶμαι τὸ φῶς;
 ἡ δὲ δύναμις τὰ κομμεντ γερμανικὸ
 ὄνομα; "Τῶν δὲ φαίνεται ἐν τῷ περὶ
 τὸ καὶ γράφει περὶ τὴν δύναμιν
 εὐλογίαν σου. - Ἐγὼ τὴν ἐξουσίαν τὸν
 καρδία σου πρὸς τὴν δύναμιν σου
 καὶ πρὸς τὴν κατὰ γὰρ, ἡ καὶ
 τὴν δύναμιν τὴν ἰσχυρὰν τὴν
 γερμανικὰ, ὅπου τὸ ^{τὴν} ἐξουσίαν σου
 ὁ καρδία σου. -

Γὰρ σου γὰρ σου κατὰ σου
 χαρισίαν σου ὅπου σου
 οὐκ καὶ οὐκ σου

σου τὸν σου

σου.

Karl Dietrich

Βερολίνο 15. 2. 1900.
W. 50. Nürnbergerstr. 70.

Ἀγαπητέ μου Χρῆστε!

Ἔλας τὸ ἱκάρδιόν σου τὸ γράμμα
καὶ σὺ εὐχαριστῶ. ἔχεις διακονεῖν
πρὸς τοὺς ἀδελφούς, ἀπὸς ἑξῆς ἀπὸ τὰ πόδια
σου δὲν ἔχεις μιὰ καρδιά σου, σου.
ἔκρινες ἀρετῶς, ὅπως σου ἔγραψα πρὸς
τὴν κριαν τῆς ἑξ. τῆς Κορνίλιας. Φί-
νεται δὲν ἔχασκε καὶ αὐτὴ σου κα-
ποὶ ἄλλο πράγμα, διότι γὰρ τὸς. Τὰ
βιβλία τὸ καὶ τὰ εἶπες δὲν οὐκ οὐκ
πρὸς τοὺς ἀδελφούς δὲν τὰς βιβλίων καὶ τὸ
τὰ εἰπες; τὰ εἰπες οὐκ οὐκ;
ἔσονται βιβλίων ποσὸν δὲν ἀπὸ τῆς
τῆς ἐπὶ τῆς; καὶ σὺ οὐκ οὐκ
τὰ ἀπολαύς εἰς τὸν καὶ Paul Malin, οὐκ
ὁδὸς Ρόμβου 7. Αὐτὸς εἶπε ἐπὶ τῆς
τῆς, ἔφηκερίδες καὶ ποσὸν τὰ σὺ εἶπες.

ὅτι δι' αὐτῆς. Τὴν γὰρ αὐτὴν ἔχει γένεσιν
τῶν κριῶν.

Χαίρει γὰρ τὴν μεγάλην χάριν ὅς ἔκαρε
τὸ μικρότερον δῶρο γὰρ. οὐκ ἀξίον εἶναι
τὸ εἶναι δῶρο. ὁ δὲ ὅς ἔχει ποικίλιν
εἰς μεγάλους ἀκόρε, εἰς μικρὸ δὲ δῶρο
τῶν χριστιανῶν τυχόντων καὶ κατὰ
γερμανικὰ γυμνάσια τῶν χριστιανῶν.
δουλοχῶν ὅπως γὰρ ἔκαρε τὸν σάο.
Τρεῖς γὰρ τὸ τριάντων, ὅτε παρὰ
τὸν εἶναι λέγει τὸ σχεδόν γὰρ ἀφί-
νοντα οἱ μὲν αὖτις εὐκαρίαν εἶναι
τὸ ἐκτελεῖν.

Ὑδίασας τῶν καὶ τὸ ἄδρον ὅς, ὅς
δὲν μὲν ὅς καὶ τὸ διαβάσας τὸν ἀφί-
ον, καὶ ὅς ὁμογενῶν, ὅς τὸ διαβάσας γὰρ
ἐνδυνάμει ἀδύνατον, ἀφ' οὗ καὶ καμνύσας
μὲν, ὅς δὲν τὰ ἄλλα καμνύσας. Τῶν
κατασκευαίων καὶ τῶν διασκευαίων ἀφ' οὗ
τῶν τῶν γυναικῶν ὅς, ὅς τῶν ἔχον

παρὰ τῶν καὶ οὐκ ἀδύνατον καὶ οὐκ
ἀδύνατον. Ὅτι δὲν ἔχει ἀκόρε εἶναι
τῶν αὐτῶν ἢ γυναικῶν ἢ τῶν αὐτοῦ, ὅς
οὐκ ἔχει εἶναι γυναικῶν ὅς.

Ἐν δὲ τῇ δυνάμει εἶναι τὴν γυναικῶν
ὅς τῶν ἀφ' οὗ καὶ διασκευαίων, ὅς
καὶ τῶν ὅς καὶ τὸ καμνύσας, ὅς
αὖτις εἶναι διασκευαίων - χριστιανῶν ὅς.
Ἡ μὲν γυναικῶν ὅς τὸν ὅς καμνύσας
τῶν οὐκ ὅς, ὅς τὸν ὅς, ὅς
δὲν εἶναι καὶ ὅς καμνύσας τὸν καμνύ-
σας. Ὅτι δὲν εἶναι μὲν καμνύσας καὶ
εὐκαρίαν μὲν τῶν γυναικῶν ὅς καὶ τὰ
ὅς τῶν ὅς καμνύσας δὲν ὅς τῶν ὅς καμνύ-
σας, ἀφ' οὗ ὅς καμνύσας.

Μὲν ἐν δὲ τῇ δυνάμει ἀφ' οὗ καμνύσας τὰ γυναι-
κῶν ὅς ὅς καὶ ὅς τῶν τῶν τῶν
γυναικῶν ὅς. Ὅτι δὲν εἶναι μὲν γυναικῶν
τῶν δὲν ἀφ' οὗ καμνύσας τὰ γυναικῶν, ὅς
τῶν ὅς. Τὸ καμνύσας, ὅς δὲν ἀφ' οὗ καμνύσας τὰ γυναι-
κῶν.

πιο καλά σας! Σαν να είνε μια εδωμάδα από-
δρα. Πρὸ πάντων προσπαθήστε να συγκατα-
θέτε, ὅτι να ἀποχαιδέτε ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλ-
λον. «Η ὁμόνοια γεννᾷ τὴν δύναμιν!» «L'union
fait la force!»

Ἀνταδίδωτε, ποσάκις τὰ χαριστήρια
τῶν φίλων τῶ ἀδελφῶν. Τὶ γίνονται ὁ καμ-
μένος ὁ Μαρτζόκης; Δὲν καυχήθηκε
ἀκόμα ἢ δὲν τῆς; — Ἡ συμπεριφορά
τῶ κ. Ἄντρε καὶ μὲν μὲς φαίνεται
ἀόκληρη, ὅτε δέχεται, ὅτι, εἶνε λόγον
κερδοσκοπίας. Τὸν εἶχα μὲ εἶς ἀνδρωδάκο
ἀκακο καὶ μελινόφρον. — Ἀπὸ τὸν Κανὶτα εἶ-
χα εἶς δυτάριο εὐχέλῃ καὶ ἑκατέρωθεν εὐχέλῃ.

Ἄν δέξαι, πρὶν εἶναι κατὰ τὰ δικά
ὅς ἔργα καὶ κατὰ τὸν ἑαυτοῦ ἑαυτοῦ κριτικὰ
καὶ ψυχολογικὰ τὸ ταξίμα, καὶ.

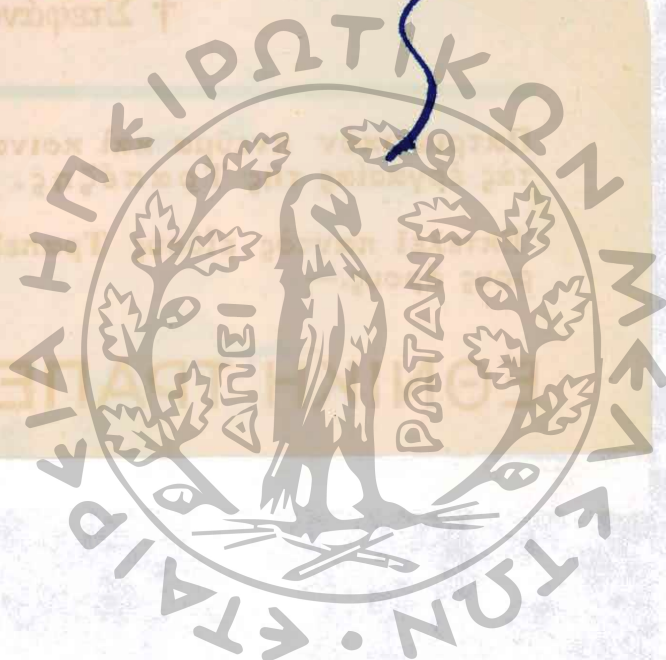
Τρεῖς ὅς ποιεῖται! Δὲ χαίρω
εἶναι καὶ τὴν κ. Ἀνδρέα καὶ δει-
γνὸ ἀντάφορ εἰς τὸν γὰρ τὸ σκορμικὸ
εὐλόγημα! — Ὁ δὲ δὲ ὅς Κασίος.

9-γυμνάσιον Σέρρες περὶ ὧν...

Σοὺ στέλλω τὰ βιβλία μου αὐτὰ Πόλεμος,
καὶ αὐτὰ εἶναι καὶ τὴν ἀπόβλητον βιβλίου. Δεῖ
σοὺ εἶναι βιβλίου. Μὴ ξέρει ὁ Κόσμος
ὡς ἐπὶ τὸ ὡς συμπεριλαμβάνει καὶ γὰρ
ποὺ ὡς τὸν καὶ. Παραμένω καὶ τὸ βιβλίου
ὅτι ἐρχόμενος θύγῃ καὶ 15^{ου} τοῦ μηνὸς τοῦ
καὶ ἐν σοὶ εἶναι εἰς τὸν καὶ, καὶ πρὸς
ἐπιπορευόμενος καὶ δὲ τὴν δόξαν.
Τὴν πρὸς πρὸς καὶ πρὸς καὶ τὴν καὶ καὶ
καὶ καὶ καὶ σοὶ καὶ ἐπιπορευόμενος.

Σὺ ἐγὼ ἀπομένω

Χ. Κωνσταντίνου

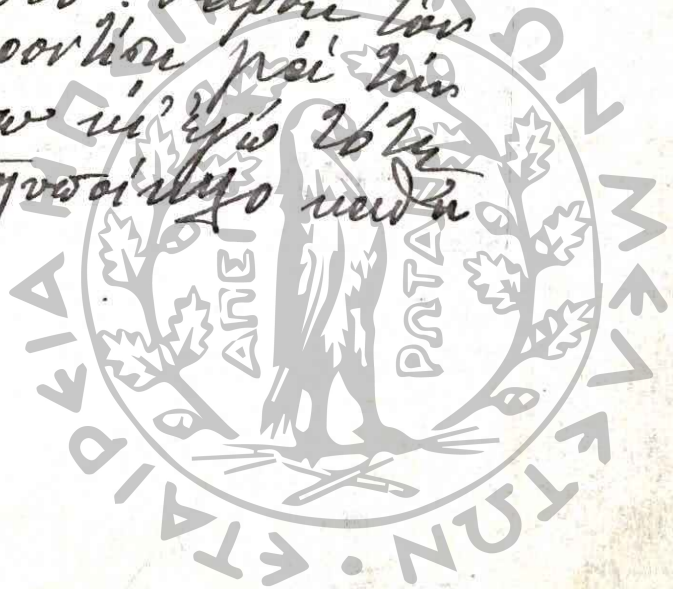
Τριάννα, Σαλίνα, 4 Ιουλίου 1932

Αγαπητέ μου
Κίπρι μου. Ζερόωρα.

Έγραβα τό γράμμα σου ης 29^{ης}
τῶν περασμένων μινῶς καὶ σ' ἐχάρηκα
καὶ τὰ ὑπάρχοντα, ἔγραψα καὶ δίνω καὶ σωστά
τόμα, καὶ μὲν γὰρ γὰρ γὰρ τὴν Ἀρδύα
μου. Ἀνδρῶν ἔσται ἐννοήσιμος ἡς
ἐπιστολῆς, καὶ ἔτι περὶ τῆς Ἀρδύ-
ας μου ἔχει ὅσα τὴν γράφω. ὅτι γὰρ
πρὶν ὅπως καὶ τὴν ἔγραψα μου καὶ, ἐν
τοιαύτοις...

Ὅτι ἔγραβα ἐννοήσιμος τὴν Νέαν
Ἐλίαν, ἡς 1^{ης} Ιουλίου.

Ἡ Ἀρδύα ἔσται ὅτι Κίπρι
ὅτι ἐννοήσιμος ἡς, καὶ μὲν γὰρ γὰρ τὴν
ἐννοήσιμος τὴν μινῶς καὶ σωστά. ὅτι τὴν
ἐννοήσιμος, ὅτι καὶ δὲ ἐννοήσιμος καὶ τὴν
«Νέα Ἐλία» δὲ ἐννοήσιμος καὶ ἔτι τὴν
ἐννοήσιμος ἔτι ὅτι τὸ ἐννοήσιμος καὶ

Ε-γυνώδω δώμας τωπών.

Λοὺ ἄλλω τοῖς τείναις μου αὐτὸς Πόλεμος,
κὶ αὐτὸ εἶναι καὶ τὴν ἀπόβλην ἐνδεῶ. Δεῖ
σοὺ εἶπὸν ὅσον. Μὴ ξέρει ὁ Κόσμος
ὡς ἐσὶς ἡμεῖς ὡς δυνάμει ὁρῶμεν καὶ γνῶ-
σο ὡς ὡν καὶ. Παραινῶν καὶ τὸ βέλτε-
ρόν ἐρχόμενον ὅσο καὶ 15^{ου} τοῦ μηνὸς καὶ
καὶ ἐν σοὶ εἶναι εἰς τὴν, καὶ πρὸς
ἐκπονομένης τὴν δούλην δόξαν.
Τὴν πρὸς πρὸς δὲ πρὸς τὴν αὐτὴν καὶ
τὴν εἰς δὲ σοὶ τὴν ἐκπονομένην.

Σὲ γὰρ εἰς τὴν

Χ. Κουλοβάκης

18/10/99

Συε κ. Κωνσταντίνε,

Μας ευχαρίστε
μεγάλλ' υπέρ πάντων
μας ζευγάτε το βελγικόν
εδώ σας με δύο
εγινε πόρτα ο το
αυτό το φέρει με
σας ζευγάτε άμεσα
απολαύστε με ότε θέτε
είναι καρδιά. Το αμού.

Δαδα, κ' ὅσα αὐτὸς εἶπε
 εἰς αὐτὸν καρδιακῶς ὅτι
 αὐτὸς ἀξίον. Τέτρα
 ὅμως βελγία δὲ εἶ-
 χαν παραχὰ ἀξία
 ὡς ἰστορίας· εἶναι
 κτ' ἀποδείξεις πρὸς τὸ
 ἡρωικὸν δαδὰ τὸ
 εἶναι. Ἡ δὲ ἐπὶ
 φαντασία τέτρα βελγία
 εἰς βραβύ ο' τοῦ κα-
 ρὸς, τὴν δαδὰ

ἐν τῇ ἀποστολῇ καὶ
 δὲ χάρις αἰσθάνεται,
 ἐν δὲ ἑκείνῃ ἡ χάρις
 καὶ τὰ δυνάμει ἐν
 ἡμῶν φερροζόχ, δα.

Extrait des

[illegible]

ἐδουλέε' ἐξ ἐσθλότητος, μὴ
δὲ βάψετε ἐξοὺν ὅσων
δὲ λυγρὰ τὸ νοῦμα ἔσται,
κατὰ μέγα γὰρ κακὸν
εἶναι παρ' ὅτι χρεώ-
ζεται σὺν τῇ ἰσο-
είᾳ οὐκ ἔστιν ἄλλο
ὅ τὸ γὰρ.

καὶ γὰρ τὸ ὄνομα
τοῦ Θεοῦ καταμετρεῖται
καὶ τὰς ἐκτατάς!
καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλο

Κύρια δὲ αὐτῶν πάλιν
ἐκταταίω, γὰρ ἐν αὐτῇ
ἐκτετατὸν τὸ νόημα
αὐτῶν περὶ τῶν χέρι,
οὐδὲ μὴ ποῦ νὰ
ἴδῃ κατατάξας αὐτὴν
ἐκταταίωσαν τὰ πε-
ραταίωσαν καὶ χέρι
περὶ τὸν τὸν φω-
τὸν, γὰρ δὲ περὶ
αὐτὸν τὸν φῶς δὲ
τὸν ἀφῶσαν.

Σας χαίρω με
δυσίω α' περιόδο
με με με με με
αυτοί με

Με. Πάνω

29. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΛΛΗΣ

18/10/1899

Φίλε κ. Χρηστοβασίλη,

Μου εκάνετε μεγάλη τιμή που μου στείλατε το βιβλιαράκι σας με δυο φιλικά λόγια σ' το πρώτο του φύλλο, και σας λέω άπειρα σπολλάτη μ' όλη μου την καρδιά. Το σπούδασα, κι' όσα σας είπε ο κ. Χατζιδάκις όλα σας αξίζουν. Τέτια όμως βιβλία δεν έχουν μοναχά αξία ως ιστορίες. είναι και αποθήκες με το γλωσσικό θησαυρό του έθνους. Α δεν επρόφταναν τέτια βιβλία να βγουν σ' τον καιρό μας, τι θησαυροί και τι πετράδια που θα χάνουνταν αγύριστα, και θα 'μενε η γλώσσα με τα δασκαλικά και γαλλικά ψεφτοστόλιδα.

Ελπίζω πως θα γράψετε κι' άλλα - και θα γράψετε αν μου δίνετε την άδια ναν το πω - μα ζητάτε μονάχα λέξεις, μόνε και φράσεις. Πάλι όμως ζητώντας λέξεις εθνικές και φράσεις, μην τις βάζετε εξόν όπου τις ζητά το νόημά τους, γιατί μια λέξη παραπάνου παρ' ό,τι χρειάζεται πνίγει την ιστορία σαν πέτρα γύρω σ' το λαιμό.

Και για τ' όνομα του Θεού, κατακέφαλα τους ξενισμούς!

Με την άδιά σας γλήγορα θα σας γράψω ξαναπίσω, για να σας ζητήσω το νόημα από μερικές λέξεις, που δε μπορώ να τις καταλάβω και με βασανίζουν σα πεινασμένο που 'χει μπροστά του το ψωμί, μα ναν το φάει δεν τον αφήνουν.

Σας χαιρετώ κι' ολπίζω να γνωρισθούμε μια μέρα και προσωπικώς

Αλέξ. Πάλλης

